

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Uhlířové a soudkyň Mgr. Kateřiny Horákové a JUDr. Lenky Grollové ve věci

obchodní

společnosti: Forsace s.r.o. v likvidaci, IČO 26105187

sídlem U Habrovky 247/11, Krč, 140 00 Praha 4

o zrušení obchodní společnosti s likvidací a jmenování likvidátora, k odvolání společníka [jméno] [příjmení], narozeného [datum], bytem [adresa] [anonymizováno] [obec], zastoupeného advokátem [údaje o zástupci] proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2025, č. j. 70 Cm 2256/2025-3,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výrocích II. až V. zrušuje a řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze jako soud prvního stupně (dále též jen, „soud“ nebo, „soud prvního stupně“) v záhlaví označeným usnesením ve výroku I. zahájil řízení o zrušení obchodní společnosti s likvidací a jmenování likvidátora obchodní společnosti F s.r.o., IČO 26105187 (dále též jen, „Společnost“). Výrokem II. zrušil Společnost a nařídil její likvidaci. Ve výroku III. jmenoval likvidátorem Společnosti Mgr. [jméno] [jméno], narozeného [datum], sídlem Vodičkova 699/30, 110 00 Praha 1. Ve výroku IV. rozhodl o povinnosti Společnosti zaplatit České republice soudní poplatek ve výši 2 000 Kč do 15 dnů od právní moci usnesení a ve výroku V. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

2. V odůvodnění usnesení soud prvního stupně uvedl, že je mu z jeho činnosti jako soudu, který vede obchodní rejstřík, známo, že Společnost pozbyla právní důvod k užívání prostor, kam umístila své sídlo. Soud prvního stupně uvedl, že má za osvědčené, že Společnost byla rejstříkovým soudem vyzvána k podání návrhu na zápis sídla ve veřejném rejstříku ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy učiněné dne [datum] a zároveň upozorněna, že v případě neodstranění uvedeného nesouladu ji může soud zrušit s likvidací. Konstatoval, že se jedná o řízení nesporné, kdy okruh účastníků je vymezen v § 6 odst. 1 a 2 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen, „z. ř. s.“). I přes znalost rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 12. 9. 1995, sp. zn. IV. ÚS 230/95, má za to, že společníky zrušované společnosti za účastníky řízení paušálně považovat nelze, k čemuž dospěl na základě úpravy zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen, „o. z.“) a zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) (dále jen, „ZOK.“), účinných od 1. 1. 2014. K uvedenému uvedl, že „samo zrušení společnosti pak za stavu pasivity společníka, jak je tomu v projednávané věci, nemůže dle názoru soudu zasahovat do majetkové sféry společníků a ohrozit tak jejich práva...“ Závěru o tom, že společník společnosti s ručením omezeným není automaticky účastníkem řízení o zrušení společnosti dle soudu prvního stupně svědčí i to, že společník není ani účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady a odkázal na usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 247/2016. Konstatoval, že nebylo třeba provádět dokazování, neboť všechny podstatné skutečnosti jsou soudu známy z jeho činnosti jako rejstříkového soudu. Citoval ustanovení § 172 odst. 1 o. z. a odst. 2 téhož ustanovení, k čemuž uvedl, že tato

povinnost byla splněna výzvou rejstříkového soudu. Uvedl, že je dán důvod pro zrušení právnické osoby podle § 172 odst. 2 písm. d) o. z. Zákonem stanovený důvod shledal v ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a svěřenských fondech (dále pouze „z. v. r.“), neboť obsah zápisu ve veřejném rejstříku odporuje donucujícímu ustanovení zákona a nelze dosáhnout nápravy jinak. Likvidátora jmenoval s odkazem na § 191 o. z. s tím, že zapsaná osoba coby statutární orgán Společnosti nepřebírá zásilky a nereaguje na výzvy soudu, lze tak důvodně předpokládat, že nebude plnit řádně povinnosti likvidátora, a proto postupoval podle § 191 odst. 4 o. z. a likvidátora jmenoval z osob zapsaných do seznamu insolvenčních správců. O uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek rozhodl podle § 2 odst. 1 písm. e) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a o nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 23 z. ř. s .

3. Proti uvedenému usnesení (vyjma výroku I.) podal dne 19. 12. 2025 společník [příjmení] [jméno] [příjmení], [datum narození], odvolání. Uvedl, že je-li v řízení o zrušení a nařízení likvidace obchodní společnosti rozhodováno o právech a povinnostech společníka, tak v souladu s § 6 odst. 1 z. ř. s. je účastníkem takového řízení, k čemuž odkazuje na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 6. 2023, sp. zn. 14 Cmo 111/2023, a obdobně též usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 18. 9. 2018, sp. zn. 8 Cmo 136/2018. Shrnul, že nejednal-li soud prvního stupně se společníkem jako s účastníkem řízení a nedoručil-li mu z tohoto důvodu napadené usnesení, postupoval v rozporu s rozhodovací praxí Ústavního soudu, Vrchního soudu v Praze i Vrchního soudu v Olomouci a porušil základní právo společníka na soudní ochranu. Nedoručil-li soud prvního stupně usnesení společníkovi, nemohla společníkovi dle § 204 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) začít běžet lhůta pro podání odvolání, natož že by napadené usnesení dle § 159 o. s. ř. nabylo právní moci. Odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 4. 2005, sp. zn. 25 Cdo 36/2004. Další odvolací námitkou je, že soud prvního stupně Společnost k nápravě vadného stavu nevyzval, odkazoval toliko na výzvu rejstříkového soudu, výzva k nápravě nebyla vydána soudem prvního stupně v rámci zahájeného řízení o zrušení společnosti a neobsahovala veškeré náležitosti předepsané § 172 odst. 2 o. z. Odkázal k tomu na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. 14 Cmo 150/2019. Odvolatel soudu vytkl absenci ústního jednání ve věci. Uvedl též, že již o změně sídla Společnost rozhodla a též byl podán návrh na jeho zápis do obchodního rejstříku. Došlo tak k odstranění protiprávního stavu vedoucího k vydání napadeného usnesení, řízení se tak stalo bezpředmětným a mělo by být zastaveno. Navrhl, aby odvolací soud odvoláním napadené výroky zrušil a řízení o zrušení Společnosti zastavil a rozhodl, že se Společnosti povinnost zaplatit soudní poplatek neukládá.

4. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal usnesení soudu prvního stupně v napadeném rozsahu a neshledal podmínky pro jeho potvrzení ani změnu.

5. Předně odvolací soud konstatoval, že odvolatel je podle § 201 o. s. ř. k podání odvolání subjektivně oprávněn, neboť je účastníkem řízení o zrušení společnosti a nařízení její likvidace (jak bude rozvedeno níže). Odvolání bylo podáno včas, neboť napadené usnesení nebylo odvolateli, jako účastníkovi řízení, soudem prvního stupně dosud doručeno, pročež skutečnost rozhodná pro počátek běhu jeho odvolací lhůty dosud nenastala (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 17. 11. 1967, sp. zn. 6 Cz 183/1967 publikované pod č. 19/1968 ve Sbírce rozhodnutí a sdělení soudů ČSSR ve věcech občanskoprávních a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2004, sp. zn. 21 Cdo 1330/2004).

6. Z aktuálního úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 174271, odvolací soud zjistil, že Společnost má dva obchodní podíly, jeden společný obchodní podíl o velikosti 50%, kdy podílníkovi [jméno] [příjmení], narozenému [datum] náleží spoluvlastnický podíl o velikosti 1/3 a podílníkovi [jméno] [příjmení] narozenému [datum] náleží spoluvlastnický podíl o velikosti 2/3, dalším společníkem Společnosti s podílem o

velikosti 50% je [jméno] [příjmení], [datum narození] Odvolací soud dále shledal, že Společnost má k [datum] zapsané nové sídlo a sice, U Habrovky 247/11, Krč, 140 00 Praha 4.

7. Odvolací soud uvedl, že řízení ve statusových věcech právnických osob, včetně jejich zrušení a likvidace, jmenování a odvolávání členů jejich orgánů nebo likvidátora a přeměn, jsou řízeními o některých otázkách týkajících se právnických osob, spadajícími pod § 85 písm. a) z. ř. s .

8. Podle § 6 odst. 1 z. ř. s. v řízení, které může být zahájeno i bez návrhu, je účastníkem řízení (dále jen, „účastník“) navrhovatel a ten, o jehož právech nebo povinnostech má být v řízení jednáno.

9. Účastníkem řízení o zrušení společnosti je vždy přímo tato obchodní korporace (o jejích právech a povinnostech se jedná) a také případný navrhovatel (§ 6 z. ř. s.). Z rozhodovací praxe přitom plyne, že osobami, o jejichž právech a povinnostech se jedná, jsou v řízení o zrušení obchodní korporace rovněž její společníci (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 230/95 ze dne 12. 9. 1996, uveřejněný ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu č. vydání 6, ročník 1995, str. 39 popř. nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 83/04 ze dne 29. 6. 2005, uveřejněný ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu č. vydání 37, ročník 2005, str. 665). Účastenství v daném řízení tak vyplývá přímo ze zákona.

10. Lze konstatovat též mnohá rozhodnutí zdejšího odvolacího soudu - např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 9. 2018, sp. zn. 14 Cmo 281/2019, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 2. 2025, sp. zn. 14 Cmo 366/2024, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 3. 2025, sp. zn. 14 Cmo 36/2025, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 4. 2025, sp. zn. 19 Cmo 46/2025, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 11. 2024, sp. zn. 7 Cmo 100/2024, či usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 3. 2024, sp. zn. 9 Cmo 100/2024.

11. V soudem prvního stupně odkazovaném usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 1. 3. 2017, sp. zn. 7 Cmo 247/2016 řešil odvolací soud v rámci probíhajícího řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti s ručením omezeným otázku, kdo je účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti s ručením omezeným. Dle závěru přijatého v uvedeném usnesení je kromě navrhovatele, jímž může být v souladu s ustanovením § 191 odst. 1 ZOK i společník, účastníkem předmětného řízení pouze společnost, jejíž valná hromada přijala napadené usnesení. Argumentace soudu prvního stupně o tom, že společník společnosti s ručením omezeným není automaticky účastníkem řízení o zrušení společnosti je tak nepřijatelná. Ve prospěch závěru přijatého soudem prvního stupně tento názor odvolacího soudu použít nelze.

12. Závěr soudu prvního stupně o účastenství v daném řízení tak není správný. Soud prvního stupně pochybil, pakliže se společníky Společnosti nejednal jako s účastníky řízení. Tímto svým postupem odňal společníkům možnost jednat před soudem.

13. Výše uvedená pochybení soudu prvního stupně by sama o sobě byla vadou, jež by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Jelikož však v průběhu odvolacího řízení došlo k nápravě vytýkaného závadného stavu, odvolací soud nezvolil postup podle § 219a o. s. ř. Do obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložky 174271, ohledně obchodní společnosti, došlo k zápisu sídla obchodní společnosti, a to U Habrovky 247/11, Krč, 140 00 Praha 4 (zapsáno 31.12.2025).

14. V průběhu odvolacího řízení došlo k nápravě vytýkaného závadného stavu; společnost má již sídlo zapsané v obchodním rejstříku. Odvolací soud je tak v poměrech projednávané věci toho názoru, že v současné situaci důvody pro tak závažné opatření, jakým bezesporu zrušení společnosti s likvidací je, dány nejsou.

15. Protože soudního rozhodnutí ve věci vzhledem k okolnostem shora uvedeným již není třeba a zároveň je zapotřebí jej „odklidit“, odvolací soud usnesení soudu prvního stupně ve výrocích II. až V. zrušil podle § 222a odst. 1 o.s.ř. per analogiam a řízení zastavil podle § 16 z.ř.s. a § 211 o.s.ř. (ve spojení s § 1 odst.3 z.ř.s.), neboť předmětné řízení bylo zahájeno bez návrhu podle § 172 odst. 1 písm. d) o.z. ve spojení s § 9 odst. 1 z.v.r.

16. O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů odvolací soud rozhodl podle § 23 z.ř.s. s tím, že odvolatel nebyl účastníkem řízení před soudem prvního stupně a v odvolacím řízení odvolateli žádné náklady nevznikly.

17. Odvolací soud doplnil, že účastníkem řízení o zrušení obchodní společnosti a nařízení likvidace není likvidátor obchodní společnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 26. února 2026

JUDr. Milada Uhlířová
předsedkyně senátu